

# Dostluk Ormanı

Moli  
Titrekkuyrur  
Nerede?



Daisy Meadows  
Gökkuşuğu Dizisi'nin Yazarından



# Dostluk Ormanı

*Sır tutabilir misin?*



Lale ile Ceren, iki iyi arkadaş. İkisi de hayvanları çok seviyor. Dostluk Ormanı'nı keşfettikleri zaman hayalleri gerçek oluyor. Çünkü bu gizli dünyada yaşayan hayvanlar konuşabiliyor!

Moli Titrekkuyruk, çok yardımsever, Boggitlere bile yardım etmeye çalışıyor. Ama onlar küçük Moli'yi tuzağa düşürüp şelaleye gönderiyor. Ceren ile Lale, Moli'yi bu tehlikeli yerden çıkarabilecek mi?



₺8.00

[www.beyazbalina.com.tr](http://www.beyazbalina.com.tr)  
[www.istanbook.com.tr](http://www.istanbook.com.tr)

7 yaş  
ve üstü

ISBN 978-975-999-841-7



9 789759 998417

Valerie Wilding'e en derin teşekkürlerimle.

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2015  
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2017



**DOSTLUK ORMANI SERİSİ - 2**  
**Moli Titrekkuyruk Nerede?**  
Daisy Meadows

Özgün Adı: Magic Animal Friends - 2  
Molly Twinkletail Runs Away

ISBN: 978-975-999-841-7

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695  
MATBAA SERTİFİKA NO: 19039

© Metin: Working Partners Limited, 2014  
© Kapak ve illüstrasyonlar: Scholastic Inc., 2014  
© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay  
Çeviren: Şebnem Tansu  
Editör: Filiz Çiçek Bil  
Düzeltili: Ergül Karakaya  
Son okuma: Aslı Onat  
Grafik Uygulama: Kübra Yeşilyurt

Baskı ve cilt: **EKOSAN MATBAACILIK**  
Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. No:1 (Tara! Tarım Binası)  
Zeytinburnu - İstanbul

**Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi**  
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB Iş Merkezi No: 14 D: 1  
Zeytinburnu / İstanbul  
Tel: 0212 544 41 41 544 66 68 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70  
info@beyazbalina.com.tr



# Moli Titrekkuyruk

## Nerede?

Daisy Meadows

Çeviren: Şebnem Tansu





## ÖNSÖZ

En çok hangi hayvanı seversin? En çok hangi rengi seversin?

Sihirli bir ormanın içinde çok güzel yanıtlar bulabilirsin. Tavşan mı, geyik mi, kedi mi... altın sarısı mı, yeşil mi, kırmızı mı... Sevdiğin hangi hayvan, hangi renk olursa olsun. Bu, seni Dostluk Ormanı'nda özel yapıyor. Öyle diyor Altın Kedi!

"Çiçekli Çalılık'ın, Dostluk Ormanı'ndaki tüm çiçeklerle bağı vardır. Çalılık çiçek açtığı sürece, ormandaki tüm çiçekler açacak". Sihirli güçler, hepimizin yaşamının birbiriyle olan bağına vurguluyor.

Dostluk Ormanı'na girebilmek için önce kitabı okumaya başlamalısın. Sonrasında Lale ve Ceren'i takip etmen yeterli olacaktır. Orada iyi ve güzel olan çok şey var. Bir de "Dostluk Ormanı benim olacak. Yeşil, saçlar içindir, yapraklar için değil!

Onu yok edeceğim. Tüm hayvanlar bu ormanı terk edecek!” diyen kötü bir Cadı ile onun pis kokulu yaratıkları var.

Ama çiçeklerin ve hayvanların bu ormandan başka gidecek hiçbir yeri yok. Lale, Ceren ve Altın Kedi, güzellikleri korumak için verdikleri mücadeleye senin de eşlik etmeni bekliyor.

Sizler de ağaç dikerek, yakınınızdaki hayvanlara yiyecek ve su vererek bir sihir gerçekleştirebilirsiniz. Neden olmasın?

Pedagog ve Özel Eğitim Uzmanı

Tolga Canay



Parlayan Ev



Güneşli  
Cimenliği

Çiçekli Çalılık



Altın Kedi'nin  
Mağarası



Zehirli Mantar  
Kafe



Zehirli Mantar  
Açıklığı

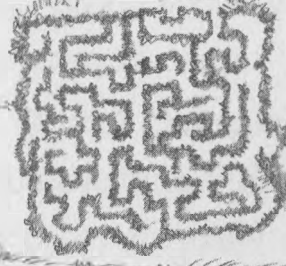


Bayan  
Tık Tık'ın  
Kutuphanesi



Dostluk  
Ağacı

Labirent



Gümüş  
Çeşme



Düğün Çiçeği  
Korusu



Fener

# Dostluk Ormanı Haritası



Kaptan Bir  
Numara Seyahat



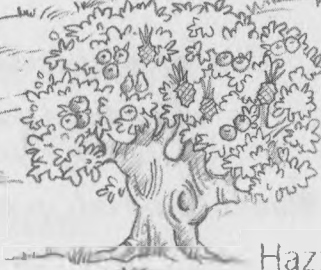
Yel Değirmeni



Bay Zekitü'ün  
İcat Barakası



Saşkın Popü'nün  
Mağarası



Hazine Ağacı

Pırlıtlı  
Şelale

Sarıkanatların  
Teknesi

Şü Değirmeni

Mağaraların  
Girişi

Bataklık

Grizelda'nın  
Kulesi







*Sır saklayabilir misin?*

*Kuşlar "Saklar," dedi bana.*

*O zaman sihirli ormanı anlatayım sana.*

*Eski meşe ağacındaki kapının  
ardındadır bu orman.*

*Haydi izle beni, geçelim o kapıdan!*

*Hiç bitmeyecek maceralarımız*

*Tanış onlarla: Sirin Hayvan  
Dostlarımız!*

Sevgiler,

Altın Kedi



## İÇİNDEKİLER

<b>BİRİNCİ BÖLÜM:</b> Altın Ziyaretçi	11
<b>İKİNCİ BÖLÜM:</b> Dostluk Ormanı	21
<b>ÜÇÜNCÜ BÖLÜM:</b> Grizelda!	31
<b>DÖRDÜNCÜ BÖLÜM:</b> Bir Numara Seyahat	41
<b>BEŞİNCİ BÖLÜM:</b> Hazine Ağacı'na Neler Oluyor?	49
<b>ALTINCI BÖLÜM:</b> Paletayaklar	57
<b>YEDİNCİ BÖLÜM:</b> Pırıltılı Şelale Planı	67
<b>SEKİZİNCİ BÖLÜM:</b> Boggitler Banyo Yapıyor	75

# MEMORANDUM

TO : [Illegible]

FROM : [Illegible]

SUBJECT : [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

5. [Illegible]

6. [Illegible]

7. [Illegible]

8. [Illegible]

9. [Illegible]



Birinci Bölüm

## Altın Ziyaretçi

Ceren Yıldız ile en iyi arkadaşı Lale Haziran, Ceren'in babasıyla birlikte yaşadığı küçük evin mutfağında öğle yemeği yiyorlardı.

Lale çizgili elbisesinin üzerinden midesini ovalarken, "Çok doydum!" dedi. "Babanın pizzaları bir harika!"

Ceren kıkırdadı. "Evinizin hemen yolun karşısında olması büyük şans. Böylece babam her pizza yaptığında buraya gelebilirsin."





Bay Yıldız mutfağa girerken, "Yemeği beğenmenize sevindim," dedi. "Pekâlâ, öğleden sonra ne yapacaksınız?"

"Tabii ki hayvanları görmeye gideceğiz!" dedi Ceren.

Lale'nin annesiyle babası, evlerinin arkasındaki, ahırdan bozma Minik Patilere Yardım Hastanesi'nde çalışıyordu. Kızların ikisi de hayvanlarla ilgilenmeyi çok seviyordu.

"Bu sabah yaralı bir tilki yavrusu geldi," dedi Lale. "Önce ona bakmamız lazım."

Ceren, başını sallarken sarı bukleleri hopladı. "İyi fikir. Yaz tatilinin en iyi yanı, hayvanlarla yeterince vakit geçirebilmek!"

"Bekleyin!" dedi Bay Yıldız. "Kirli bulaşıklar ne olacak?"

Lale ile Ceren bir ağızdan, "Lavaboya koyuyoruz," dediler.

Tabakları lavaboya koyarken Ceren, tırmalamaya benzeyen, hafif bir ses duydu. "Dinle," dedi Lale'ye.







*Tırık tırık tırık...*

“Ses lavabonun altından geliyor sanki,” dedi Lale.

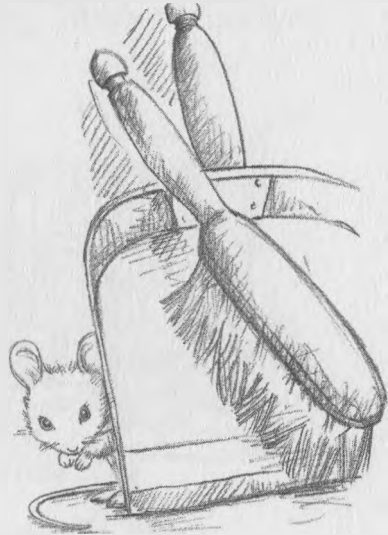
Bakmak için çömeldiler. Lale, dolabın kapağını yavaşça açarken kısa, siyah saçlarını gözünün önünden çekti. Sonra, derin bir nefes vererek, “Ahhh,” dedi.

Dolaptaki, dünyanın en sevimli faresiydi. Minik ve kahverengiydi; kulakları ise pespembeydi. Minik fare, parlayan küçük gözlerini kırıştırdıktan sonra bir süpürgenin arkasına kaçtı.

“Çok şeker!” diye fısıldadı Lale.

Bay Yıldız kahkaha atıp “Kesinlikle öyle,” dedi, “ama burada kalamaz. Onu yakalamamız gerek!”

Başka bir dolabı karıştırdı ve ucu kapaklı, uzun, plastik bir kutu buldu. “Gördünüz mü?” dedi. “Fare bunun





içine girdiğinde kapak arkasından kapanacak. Sonra onu güvenli bir yerde serbest bırakırız. Ama önce onu kutuya çekecek bir şeye ihtiyacımız var.”

“Fareler çikolata sever,” dedi Ceren.

“Fıstık ezmesini de!” dedi Lale. “Her ikisinden de birer parça koyalım.”

Kapanı hazırlayıp dolabın içine koyduktan sonra, Bay Yıldız’a veda ettiler. Sonra da Pırlıltı Yolu’nun karşısına geçip hastaneye yöneldiler.

Lalelerin bahçesinden geçerken bir tavşan ka-





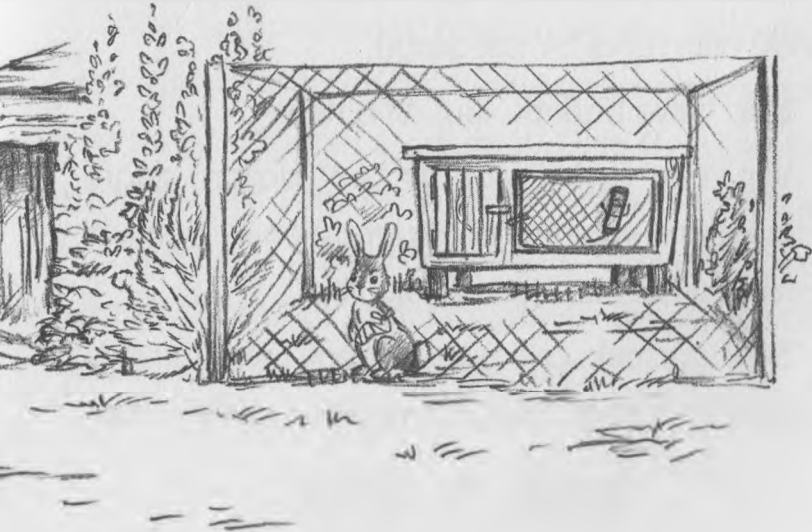
fesinin yanında durdular. Ayağı sargılı bir tavşan, çitlerin üzerinden yavaşça zıplarken onlara baktı.

“Şu burna bak, düğme gibi,” dedi Ceren.

Lale gülümsedi. “Bu tavşan, bana küçük Loli Uzunbıyık’ı ve Dostluk Ormanı’ndaki maceramızı hatırlattı. Orada olanlara hâlâ inanamıyorum!”

Başını sallayan Ceren “Her şey sihirliydi, değil mi?” diyerek içini çekti. “Tüm o konuşan sevimli hayvanlar ve küçük, şirin kulübeleri... Ve tabii ki Altın Kedi!”

Altın Kedi, daha önce Minik Patilere Yardım Hastanesi’nde tedavi görmüş, sihirli bir kediydi.





Dostluk Ormanı'nın kötü cadı Grizelda'dan kurtarılmasına yardım etmeleri için Lale ile Ceren'i ormanın gizli dünyasına götürmüştü. Grizelda, ormanı ele geçirmek istiyor ve bunun için de tüm hayvanları oradan çıkarmaya çalışıyordu.

Kızlar, Bay ve Bayan Haziran'ın yaralı porsuklar için yaptığı yuvanın önünden geçtiler. Hastane, ahırın içindeydi. Hemen yanında, tek bacakları sargıda olan iki karacanın ağaçların gölgesinde yattığı küçük bir kuru vardı. Karacalar, uzun kirpiklerini kırıştırarak bir şeye bakıyorlardı.

Onların bakışlarını izleyen Ceren, ağaçların üstünde altın rengi bir ışık gördü.

"Bak!" diye bağırdı. "Bu, Altın Kedi!"

Altın rengi tüyleri olan bir kedi, dallara doğru atılıp kızların yanına indi. Kızlar da onun ipek gibi tüylerini okşamak için diz çöktüler.

"Seni görmek çok güzel," dedi Lale. Ceren'e dönüp "Altın Kedi, Grizelda yeniden kötülük yap-





maya çalışırsa bizi bulacağını söylemişti,” dedi.  
“Bu yüzden mi buradasın Altın Kedi?”

Kedi, miyavlayıp Haziran ailesinin bahçesinin yanından akan Pırlıtlı Nehri’ne doğru gitti. Sonra durdu ve kızlara baktı.

Ceren, “Onu takip etmemizi istiyor!” diye bağırdı.  
“Bizi yeniden Dostluk Ormanı’na davet ediyor olmalı!”

Altın Kedi, nehirdeki taşların üstüne zıplayınca kızlar da onu takip etti. Kediye ortasında yaprak-sız meşe ağacının bulunduğu Pırlıtlı Ovası’na kadar izlediler. Altın Kedi ağaca ulaştığında, dallar yeniden can bulmuşçasına yeşermeye ve çiçek açmaya başladı. Arılar çiçeklerin arasında vızıldarken kuşlar da dallarda cıvıladı.







Altın Kedi bir patisiyle ağacın gövdesine kazınmış harflere dokundu.

Lale heyecanla, "Birlikte okumamız gerekiyor, hatırladın mı?" dedi.

Ceren başını sallayıp saydı: "Bir, iki, üç..."

"Dostluk Ormanı!" diye bağırdı kızlar bir ağızdan.

Birden ağacın gövdesinde, kızların omuzuna kadar gelen küçük bir kapı belirdi. Ceren, yaprak şeklindeki tokmağa uzanıp kapıyı açtı. İçeriden altın renkli, parlak bir ışık yansyordu.

Altın Kedi, miyavlayarak kapıdan geçti.





Ceren, Lale'ye bakıp kıkırdadı. "Hazır mısın?"

"Kesinlikle!" dedi Lale. El ele tutuşup eğildiler ve kedinin ardından Dostluk Ormanı'na girdiler.



The first part of the paper discusses the importance of the study and the objectives of the research. It then proceeds to describe the methodology used, including the data collection and analysis techniques. The results of the study are presented in the following section, followed by a discussion of the findings and their implications. The paper concludes with a summary of the key points and a list of references.



## İkinci Bölüm

# Dostluk Ormanı

**G**öz kamaştırıcı altın ışık, kızları sarmaladı. Kızların derisi yeniden karıncalanıyordu. "Yine küçülüyoruz!" dedi Ceren.

Işık solduğunda kızlar, kendilerini güneşli bir ormanın ortasında buldular. Etrafı ağaçlarla çevrili bir açıklıktaydılar. Parlak renkli çiçekler esintiyile başlarını eğerken mis gibi kokuları havayı dolduruyordu. Zehirli Mantar Açıklığı'nın kenarındaki küçük kulübeleri yeniden görünce, solukları kesildi.





Yumuşak bir ses, "Hoş geldiniz," dedi. Lale ve Ceren, onlara gülümseyen Altın Kedi'ye bakmak için döndüler. Boynunun etrafına ışıldayan bir eşarp takmış olan kedi, şimdi arka ayaklarının üstünde duruyordu. Kızlar küçüldüğü için, kedinin boyu neredeyse omuzlarına geliyordu.

Lale "Altın Kedi!" diye bağırp kediye sarıldı.

"Burası hatırladığımdan da sihirli," dedi Ceren. "Bak Lale! Zehirli Mantar Kafe orada!"

Çatısında beyaz benekler bulunan, kırmızıya boyalı küçük ahşap kulübeyi işaret ediyordu. Burası, kızların ormana ilk gelişlerinde tanıştıkları tavşan ailesi Uzunbıyıklara aitti.







Kafenin kapısı açıldı ve beyaz kuyruğu peşi sıra zıplayan minik bir tavşan dışarı çıktı. “Merhaba Lale, merhaba Ceren!” diyen Loli Uzunbıyık, kızların bileklerine sarıldı. “Sizi yeniden görmek çok güzel.”

Diz çöküp küçük tavşanı okşayan Lale, “Merhaba Loli,” dedi. “Kulaklarında un kalmış!”

Loli kıkırdayıp başını sallayınca, kulaklarından unlar döküldü. “Annemle babamın tohumlu kek yapmasına yardım ediyorum,” diye açıkladı. “Daha pişirmemiz gereken çok şey var. Yakında görüşürüz!” Bunları söyledikten sonra, heyecanla bağırarak içeri koştu.





Tüm hayvanlar Zehirli Mantar Açıklığı'nda harıl harıl çalışıyordu. Kızlar geçerken onlara selam verdiler. Patisinde bir sepet çilek taşıyan bir köstebek paytak paytak gidiyordu. Kanatlarının altında deniz kabuğundan kolyeler taşıyan bir saksağan ise zıplaya zıplaya yürüyordu. Genç bir kirpi de içi çam fıstığı, ceviz ve tatlı kestaneyle dolu bir el arabasını itiyordu.

Ceren, onu tanıdı. "Bu, Başak Dikenlisirt," dedi. "Selam Başak!"

Kirpi, onlara patisini salladı.

"Altın Kedi," diye seslendi Lale, "bugün bizi buraya neden getirdin? Grizelda geri mi döndü yoksa?"

Kedi, altın rengi tüylerle kaplı başını salladı ve "Neyse ki henüz dönmedi!" diyerek gülümsedi. "Sizi buraya getirdim çünkü bugün burada Günişığı Çimenliği





Festivali var. Festival hoşunuza gidebilir diye düşündüm.”

Kızlar heyecanla bakiştılar. “Size katılmaktan çok mutlu oluruz!” dedi Lale.

Ceren, “Demek onun için herkes çok meşgul!” diye bağırdı. “Festivale hazırlanıyorlar!”

Başak, el arabasını meydanın arkasına doğru itiyordu. Bu kez içi fındıkla doluydu ama arabayı o kadar doldurmuştu ki önünü göremiyor, yamuk yumuk sürüyordu. Kızlar ve Altın Kedi, Başak’ın önünden çekilirken Ceren’in şortunun cebinden minik çizim defteri düştü.

Defteri almak için eğildi ama minik, kızıl kahverengi bir fare, ondan hızlı davranıp “Ben aldım!” dedi neşeyle.

Fare, çizim defterini yerden kaldırmaya çalışırken Lale, nefesini tuttu. *Ne kadar küçük, onu tek parmağımla bile kaldırabilirim*, diye düşündü.

Fare nefes nefese, “Ben yaparım! Ben yaparım!” dedi. Bir köşesinden kaldırmayı başardığı





deftere Ceren de uzanmıştı. Kızlar, farenin yanında diz çöktü.

"Teşekkür ederim," dedi Ceren. "Senin adın ne?"

Küçük fare, bir yosun tutamının üzerine oturup soluklanırken, "Moli," dedi. "Moli Titrekkuyruk."

"Bu, çok hoş bir isim," dedi Lale. "Çok kibarsın."

"Başkalarına yardım etmeyi seviyorum," dedi Moli.

"Bir annem, bir babam, dokuz ağabeyim ve ablam var, hepsine yardım ederim!" Bıyıklarını titretti. "Onlara festival için kurduğumuz tezgâhta yardımcı olmak için çok küçüğüm. O yüzden elimden geldiğince başkalarına yardım ediyorum. Aç mısınız?" Küçük çantasını açıp içindekileri göstere-

rek "Fındıklı cips," dedi.

"Tadına baksanıza."





Moli, cipsleri Lale ile Ceren'in eline tutuřturdu. Her biri, pirinç tanesi kadardı.

Kızlar aynı anda "Mımm!" dediler, bir yandan da ağır ağır cipsleri çiğniyorlardı.

"Biraz daha alın," dedi Moli.

"Ama fazla yok, biraz da sana kalsın," dedi Altın Kedi.

"Merak etme," dedi Moli. "Eve gidip çantamı yeniden dolduracağım. Etrafa yardıma koşarken acıkıyorum!"

Bunu söyledikten sonra yakındaki bir ağaca doğru koştu. Gövdeye kazınmış merdivenleri tırmandı ve bir dalın üzerindeki küçük, şirin kulübeye doğru ilerledi. Açık pencereden dışarıya harika bir koku yayılıyordu.

Moli, "Beni birazcık bekleyip Günışığı Çimenliği'ne götürür müsünüz?" diye yalvardı.

"Elbette," dedi Altın Kedi. "Ama önce annenle babandan izin al."





Moli, aceleyle içeri girdi. Bir dakika sonra Ceren ve Lale, pencerede dokuz küçük fare suratı gördü. Bunlar, Moli'nin ağabeyleri ile ablalarıydı!



Onlara el salladılar. Moli dışarı çıkarken bir önlük takmış olan gülyüzlü annesi de arkasındaydı.

Lale, "Bu güzel koku da ne?" diye sordu.

Bayan Titrekkuyruk, "Şekerlemelerin içine yabancı mersini batırıyoruz," diye açıkladı. "Festival-





de bize de uğrarsınız değil mi? Yaramazlık yapma Moli. Yolunuz açık olsun!”

İçi fındık cipsiyle dolu çantasını tutan Moli, keyifle Lale'nin cebine yerleşti. Böylece dört arkadaş, Güneşli Çimenliği ile festival alanına doğru yola koyuldu.









Üçüncü Bölüm

## Grizelda!

**A**ltın Kedi, ağaçların arasından kızlara yolu gösterdi. Yolun kenarında soluk pembe bir gül çalılığı vardı. Lale, durup narin çiçekleri hayranlıkla izledi.

Kızın cebinden uzanıp burnunu oynatan Moli, "Tıpkı annemin çilekli kekleri gibi kokuyorlar!" dedi neşeyle.

Ceren etrafına bakınırken, "Tüm çiçekler güzel görünüyor Altın Kedi," dedi. "Bu, Çiçekli Çalılık'ın





artık daha iyi olduğu anlamına mı geliyor?”

Çiçekli Çalılık, Altın Kedi'nin yaşadığı mağaranın yanı başında yetişmişti. O çiçekli olduğu sürece Dostluk Ormanı'ndaki tüm bitkiler çiçek açabilirdi. Grizelda, Çiçekli Çalılık'ı yok etmeye çalışmış ama neyse ki kızlarla Altın Kedi onu durdurmuştu.



Kedi, neşeyle başını sallayıp “Yeni tomurcuklar veriyor!” dedi. Kızları ağaçların arasından çıkardıktan sonra “İşte, Güneşli Çimenliği burası!” diye ekledi.

Yemyeşil çimlere adım atan kızların soluğu kesildi. Çimenlik turuncu, sarı ve koyu kırmızı çiçeklerle bezenmişti.





“Çok güzel!” diye bağırdı Ceren.

“Çiçekler gün ışığı renklerinde,” diyen Lale, Moli Titrekkuyruk’u yere bırakıp, ona fındık cipsiyle dolu çantasını verdi.

“Beni getirdiğiniz için teşekkürler,” dedi Moli. “Diğerlerine biraz daha yardım etmem gerek. Sonra görüşürüz!”

Küçük fareye el salladılar. Sonra oyunlarla tezgâhlarını hazırlamaya başlayan hayvanları neşeye izlediler.

Altın Kedi, sallanan elma oyununu hazırlayan bir sincabı işaret ederken, sincap elmalarını yere düşürdü. Kedi, “Sanırım Bay Tüylükuyruk’un yardıma ihtiyacı var,” dedi.

Hep birlikte Bay Tüylükuyruk’un tezgâhına doğru ilerlediler ve düşen meyveleri toplamasına yardım ettiler.

Lale, kırmızı bir elmayı masanın altından alırken, “Bunlar çok leziz görünüyor,” dedi.





“Alın, yiyin!” diyen Bay Tüylükuyruk, Lale ile Ceren’e birer elma uzattı.

Ceren meyveyi ısırırken, “Mımm,” dedi. “Bu, şimdiye kadar yediğim en güzel elma!”

Bay Tüylükuyruk, “Bunlar Hazine Ağacı’ndan,” diye açıkladı. “Bütün yiyecekleri topladığımız yerden.”

Kızlar Bay Tüylükuyruk’a ağaç hakkında başka soru soramadan Lale, Moli’nin hızla onlara doğru geldiğini gördü.

Moli, “Bayan Saksağan’ın





çekiliş için parlak ödülleri hazırlamasına yardım ettim,” dedi nefes nefese. “Ve Loli Uzunbıyık’ın tohumlu keklerini düzenlemesine yardımcı oldum.”

Lale, “Ah!” diyecek oldu ama Moli Titrekkuyruk, nefes alıp konuşmaya devam etti.

“Ve Bay Zekitü’ün, Baloncuk Üfleme makinesini kurmasına yardım ettim. O bir baykuş ve zeki bir mucit.”

Kızlar, bakışıp gülümsediler. “Geçen seferki gelişimizde Bay Zekitü ile tanışmıştık,” dedi Ceren “icat barakasında...”

Birden Bay Tüylükuyruk homurdandı.

“Ne oldu?” diye sordu Lale.

“Oyunum için sadece iri elmalarım var,” dedi Bay Tüylükuyruk. “Küçük hayvanların yiyebileceği ufak meyveler toplamayı tamamen unutmuşum!”

O sırada Moli, ön patilerini çırpıp heyecanla bağırarak uzaklaştı.

“Moli, nereye gidiyorsun?” diye seslendi





Lale. Ama küçük fare, çoktan gözden kaybolmuştu. Lale'nin gözüne, ormanın üstünde dolağan bir ışık parıltısı takıldı. Parlayan sarı-yeşil bir küre, çimenliğe doğru süzülüyordu. Kızlar, bunu ormana ilk geldiklerinde görmüşlerdi...

Lale, midesinin altüst olduğunu hissetti. Hemen Ceren'i dürttü. Endişeyle, "Görünüşe göre Grizelda da festivale katılmaya karar vermiş," dedi.

Ceren nefesini tuttu. "Ah, hayır!"

Küre yaklaşırken tüm hayvanlar yaptıkları işi bırakıp onu izlemeye başladılar. Küre açıklığın ortasına ulaşınca bir çattırtı duyuldu ve yeşil kıvılcımlar çaktı. Sonra ortaya mor giysili, zayıf bir kadın çıktı. Kadının donuk bakışlı siyah gözleri ve ince, kemerli bir burnu vardı.





Altın Kedi, "Herkes geri çekilsin!" diyerek uyardı hayvanları. "Cadı Grizelda burada!"

Grizelda yüksek topuklu çizmelerinin ucuyla sarı çiçeklerden bazılarını ezdi. Sonra aşağılarca-sına, "Bakın, kimler varmış burada," dedi. "Kedi ve her şeye burunlarını sokan insan arkadaşları."

Altın Kedi, "Git buradan Grizelda!" diye bağırdı. "Kulene geri dön ve Dostluk Ormanı'nı rahat bırak!"

Grizelda, parmağını Bay Tüylükuyruk'un elma yığınınına doğrulttu ve elmalar mor bir duman bulutunun içinde kayboluverdi. Soluğu kesilen orman hayvanları, çığlık çığığa kadından uzaklaştı. Büyükle küçükleri korumaya aldı ve gruplar halinde birbirlerine sokuldular. Bazıları ağlarken bazıları da saklanmak için tezgâhlarının arkasına geçti.

Lale ile Ceren, Altın Kedi'nin yanında durup cesur görünmeye çalıştılar. "Zavallı hayvanlar!" diye fısıldadı Lale. "Grizelda'yı ilk kez görüyorlar. Çok korktular!"





Grizelda'nın gözleri parlıyordu. "Festivalinizde iyi vakit geçiriyorsunuz, değil mi?" diye bağırdı. "Daha dikkatli olmalısınız. Üstü aptal meyve ve fındıklarla dolu Hazine Ağacınızı gördüm. Siz burada eğlenirken Boggitlerim onu yok ediyor. Yakında yiyecek hiçbir şeyiniz kalmayacak!"

Hayvanıklar korkuyla bağırdı. Lale, Ceren ve Altın Kedi endişeyle bakiştılar. Onlar Grizelda'nın iğrenç ve ürkütücü Boggitleri ile çoktan tanışmışlardı.

Grizelda, bir kahkaha attı. "Dostluk Ormanı'ndan ayrılmak zorunda kalacaksınız. Ben de ormanı







güzel ve kasvetli bir yer yapıp buraya taşınacağım. Ot yok, yeşillik yok! Yeşil, saçlar içindir!”

Hayvanlar korkuyla iniyorlardı.

Derken Ceren, cesurca öne çıkıp “Grizelda,” dedi, “seni daha önce durdurduk, yine durduracağız!”

Lale de titrememeye çalışarak, “Evet,” dedi. “Dostluk Ormanı hayvanlara ait, sana değil!”

Cadı, Lale’ye kötü kötü baktı. “Tekrar düşünün insanlar. Bu kez beni durdurmak için yapabileceğiniz hiçbir şey yok!”

Parmaklarını şıklattı. Sonra bir parıltı ve kıvılcım yağmuru altında gözden kayboldu.







Dördüncü Bölüm

## *Bir Numara Seyahat*

**L**ale'ye dönen Ceren, "Hazine Ağacı'na gidip Boggitleri durdurmalıyız!" diye bağırdı.

Tam o sırada birinin "Affedersiniz!" dediğini duydular.

Etraflarına bakındılar. Tüm Titrekkuyruk ailesi ayak bileklerinin etrafına toplanmıştı!

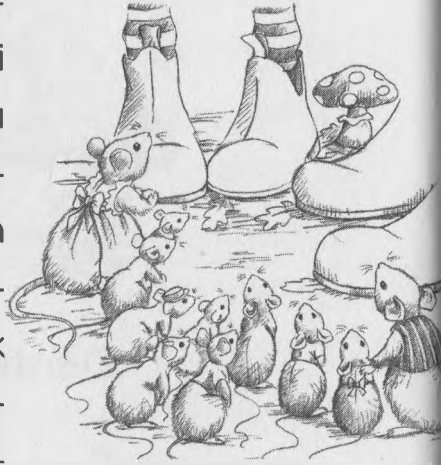
Kızların yanında duran Altın Kedi'nin kaşları çatıldı. "Moli nerede?" diye sordu farelere.

"Biz de bunu sormaya gelmiştik! Bilmiyoruz!"





diye ağlayan Bayan Titrekkuyruk küçük pençelerini sıkıyordu. "Öğleden sonra diğer hayvanların hazırlıklarına yardım etti ama bizim tezgâha dönmesini beklerken burada olmadığını fark ettik. Onun için çok endişeleniyorum. Grizelda ve Boggitleri etraftayken burası pek güvenli değil."



Lale dikkatle düşündü. Moli'yi aceleyle koşarken gördüğünde ne olmuştu? O sırada Bay Tüylükuyruk, hiç küçük elması olmadığından yakınıyordu...

"Ah, olamaz," dedi. "Sanırım Moli, Bay Tüylükuyruk'a elma toplamak için Hazine Ağacı'na gitti."

"Eyvah!" dedi Ceren, "Boggitler de orada!"

Titrekkuyruk ailesi, telaşla ciyaktadı.

Bayan Titrekkuyruk, "Boggitler onu görebilir," dedi. Bıyıkları titriyordu. "Ah benim zavallı küçük yavrum!"





Ceren ile Lale, kaygıyla Altın Kedi'ye baktılar. Kedi, onların ne söyleyeceğini biliyormuş gibi başını sallayıp "Moli'yi bulacağız," dedi. "Onu sağ salim evine getireceğiz, söz veriyorum!"

Kızların elini tuttu ve onları Günüşiği Çimenliği'nin karşısına geçirdi.

"Hazine Ağacı'na giden kestirme bir yol biliyorum," dedi. "Benimle gelin!"

Çimenliğin diğer tarafında, uzun boylu bir leylek gördüler. O da en az diğer hayvanlar kadar üzgün görünüyordu. Başındaki kaskın üzerinde Bir Numara Seyahat yazıyordu.

"Bu Kaptan Bir Numara!" dedi Lale. "Onunla Dostluk Ormanı'na geçen gelişimizde tanışmıştık."

"Doğru," dedi Altın Kedi. Leyleğe çabucak Moli'nin başına gelenleri anlattı. Sonra, "Kaptan, bizi Hazine Ağacı'na götürür müsün?" diye sordu.

Leylek, ona selam çakarak, "Bir Numara Seyahat hizmetinizdedir," dedi. "Beni takip edin!"





Hızla küçük, yeşil bir açıklığa doğru ilerlediler. Açıklığın ortasında iki ahşap bank vardı.

Lale gülümseyip "Bu, Bir Numara Seyahat'in bekleme salonu herhalde," dedi.

Leylek hafifçe öksürdü. "Öhöm... genç bayanlar, yukarı bakın lütfen..."





Ağaçların üzerinde, renkli yamalarla kaplı bir sıcak hava balonu süzülüyordu.

“Vay canına!” dedi Ceren. “Bununla mı uçacağız?”

Altın Kedi gülümseyip “Evet,” dedi.

Bir Numara, toprağa saplanmış bir kazığa bağlı ipi çözüp çekti. Böylece balonun sepeti kızlarla Altın Kedi'nin rahatça binebileceği kadar aşağı indi.

İlk başta komik görünmüştü. Balon, uçmayı özlemiş gibi sallanıyordu.

Bir Numara, sepetin içinde sallanan ipi çekti. Foşşş! sesiyle balonun ağzını bir baloncuk seli doldurdu.

“Bu balon, baloncuk gücüyle çalışıyor,” diye açıkladı leylek. “Bay Zekitüy benim için icat etti. Kalkışa hazır mısınız?”

Altın Kedi ve kızlar, “Evet!” diye haykırdı.

Leylek, onları yeniden selamladı. İkinci ipi çözüp balonu serbest bırakırken, “Düğümler çözüldü!” diye seslendi.





Sepet, hafifçe yukarı doğru havalandı.

Bir Numara, gagasında tuttuğu iple balonun yanında uçarken iri kanatları tembel tembel kalkıp indi. Altın Kedi ve kızlar, altlarında uzanan ağaç tepelerine baktı. Bu yeşil, sarı ve altın rengi bir denizin üstünde süzölmeye benziyordu.

“Gözünüzü dört açın, Boggitler buralarda olmalı,” dedi Altın Kedi. “Bakın, şu anda Pırlıtlı Şelale’nin üstünden geçiyoruz.”





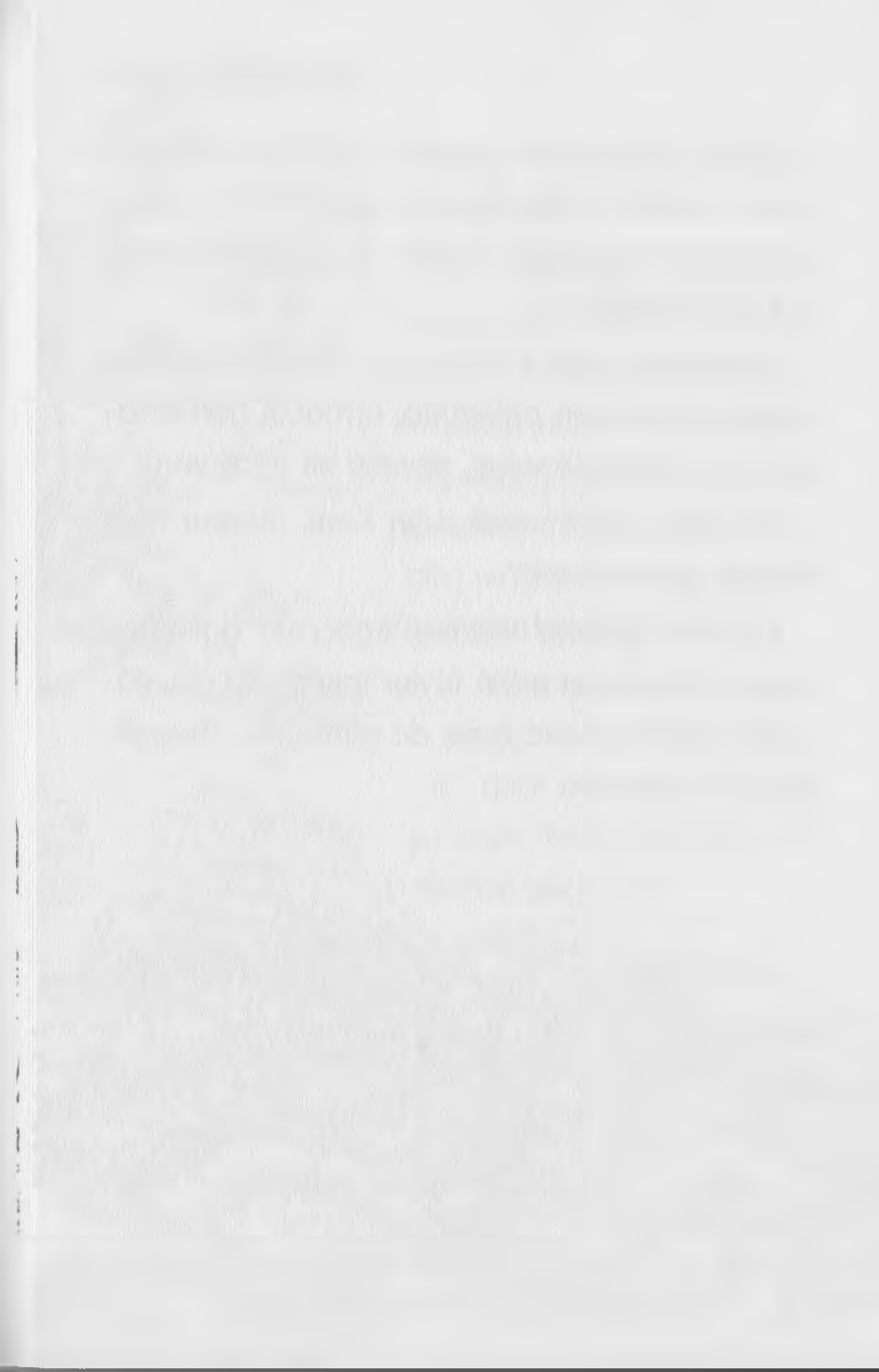
Ceren, altlarındaki yeşilliğin ortasında bulunan ıslıl ıslıl maviliğe baktı. "Keşke onun resmini çizebilecek kadar zamanım olsaydı! Ah, Dostluk Ormanı çok güzel değil mi?"

Kanatlarını eğen Bir Numara, balonun yönünü değiştirdi. Hemen önlerinde, ormanın geri kalanının üzerinde yükselen, devasa bir ağaç vardı.

"Hazine Ağacı!" dedi Altın Kedi. "Acaba Moli buraya gelebildi mi?"

Lale'nin gözüne Hazine Ağacı'nın dallarının arasında hareket eden tüyler takıldı. Bu pis, çamurlu kürkleri daha önce de görmüştü. "Boggitler!" diye bağırdı.







## Beşinci Bölüm

# Hazine Ağacı'na Neler Oluyor?

"Zavallı Moli, ağaca çoktan varmış olmalı," dedi Lale. "Eğer Boggitlerle karşılaştıysa çok korkmuştur."

Kızlar, Hazine Ağacı'na yaklaştıkça onun loli-pop gibi yuvarlak olduğunu gördüler. Diğer ağaçların hepsinden uzundu ve yaprakları gün ışığında parlıyordu. Dalları çeşit çeşit meyve ve fındıkla doluydu. Elmalar ve portakallar, ahududular ve





çilekler, dikenli ananaslar ve dolgun şeftaliler...  
Salkım salkım, çeşit çeşit meyve...

Nefesi kesilen Ceren "Vay canına!" dedi.  
"Olağanüstü!"

Altın Kedi, "Ve Boggitler onu mahvediyor," dedi öfkeyle. "Bakın!" Bir patisiyle, alçak dallardan birine tırmanan iki Boggiti işaret etti. Biri meyveleri koparıp yere atarken, diğer Boggit daha yüksek bir dala tırmanıyordu. Dal, çatırdayarak kırıldı. Boggit kırık dalı, ağaçtan daha fazla meyve düşürmek için kullandı.





Dehşete kapılan Lale, "Ah, hayır," dedi. "Ağaca ne kadar çok zarar verirlerse hayvanlar için o kadar az yiyecek kalır. Şu Boggitleri durdurmalıyız!"

Altın Kedi, Kaptan Bir Numara'ya "Bizi aşağı ama Boggitlerin göremeyeceği bir yere indirebilir misin?" diye seslendi.


Bir Numara, balonu çiçekli bir çalılığın bulunduğu küçük bir tepenin arkasına doğru götürdü. Sepeti yere indirdikten sonra da kenarından ip merdiven sarkıttı.

Yolcular, tüm ormanı kaplayan çimenliğe indi. Boggitlerin duymaması için alçak sesle, "Yolculuk için teşekkürler!" dediler leyleğe.

Kaptan Bir Numara "Rica ederim," diye fısıldayıp onları selamladı. "İyi şanslar Altın Kedi, iyi şanslar genç hanımlar!" Sonra, balonun ipini gasına alıp sessizce uçtu.

Altın Kedi, kızlarla birlikte ağaçların yanından sürünerek tepenin etrafından dolaştı. Hazine Ağacı'na yaklaşırlarken Ceren, yerde kırıntılar olduğunu fark etti.





“Fındık cipsi,” dedi  
usulca. “Moli kesinlik-  
le buralarda bir yerde.  
Umarım Boggitler onu  
görmemiştir!”

“Onu önce biz bulsak iyi olur,”  
diye fısıldadı Lale.

Bir ağacın gövdesinin arkası-  
na saklanıp Boggitleri gözetlediler.  
Boggitler tırmanırken Hazine Ağacı  
da sallanıyordu. Boyları neredey-  
se kızlarınkı kadardı ve yırtık pırtık,  
pis kıyafetleri vardı. Kirli yeşil, sarı  
ve mavi renkteki kürkleri, yer yer  
çamurlanıp keçeleşmişti. Tıpkı  
çürümüş karnabahar gibi ko-  
kuyordardı.

Boggitler ağacı mahvet-  
mekle meşgul oldukları  
için izlendiklerini fark et-  
mediler bile.



Sınıf, üstünde durduğu dalda "Haaarh! Haaarh!" diye kahkaha atıyordu. Ağzını öyle kocaman açmıştı ki kızlar onun pis dişlerini uzaktan bile görebiliyorlardı. "Boggitler meyveleri yere atmaya devam ederse ezilip çamurlanacaklar ve üstlerini karıncalar kaplayacak!"

"Hehha hehha!" diye kıkırdadı Rik. "Grizelda, Boggitlerin hayvanların yiyeceklerini mahvetmesine çok memnun olacak."

Vifi, kendi etrafında dönüp dört bir yana şeftali fırlatıyordu. "Aptal küçük farenin Boggitlere yardım etmek istediğini anlatınca Grizelda, çok gülecek!"

Ceren ile Lale'nin nefesi kesildi. Moli'den söz ediyor olmalıydılar!

Pongo göğsünü yumrukladı. "Pongo fareye, Pırlıtlı





Şelale'den içecek getirmesini söylemekle akıllılık etti."

Sınıf o kadar çok güldü ki az kalsın ağaçtan düşecekti. "Aptal fare yardıma koştu. Bunu asla beceremez. Haahr haahr!"

Boggitler bağıra çağıra yere indi ve Hazine Ağacı'nın etrafında koşuşup ezilmiş meyveleri birbirlerine attı.

Ceren, Lale ve Altın Kedi, küçük tepenin arkasına gizlenip telaşla bakıştılar.

"Zavallı Moli," dedi Lale. "O yalnızca başkalarına yardım etmek istiyor... Hatta iğrenç Boggitlere bile. Şimdiyse evinden çok uzakta. Üstelik yapayalnız!"

"En azından onu nerede bulacağımızı biliyoruz," dedi Ceren. "Altın Kedi, Pırıltılı Şelale'ye nasıl gidebiliriz?"

Kedi, çoktan çiçekli çalılıkların arkasına doğru yürümeye koyulmuştu bile. "Bu taraftan kızlar! Kestirme bir yol biliyorum."

İki arkadaş, kedinin peşinden gitti. "Moli'yi bul-







duktan sonra," dedi Ceren, "Boggitlerin Hazine Ağacı'nı mahvetmesine engel olmalıyız."

"Ama elimizi çabuk tutmamız lazım," dedi Lale. "Yakında zavallı hayvanların hiç yiyeceği kalmayacak!"







Altıncı Bölüm

## Paletayaklar

**A**ltın Kedi ormanda ilerleyip eğimli, taşlık bir yola saptı.

Lale, *Moli şelaleye düşmüş olabilir mi?* diye düşündü yürürken. *Acaba yüzme biliyor mu?* Ceren de endişeli görünüyordu. Patika boyunca şelale- nin gürültüsüne doğru hızla ilerlediler.

Bir köşeyi döndüklerinde önlerine ıslıl ıslıl çağla- yan, sudan bir perde çıktı. Sular, dik kayalara ve göle dökülürken köpürüyor, kabarcıklar çıkarıyordu.





“Pırıltılı Şelale!” dedi Lale. “Burası harika bir yer!”  
“Ve tehlikeli,” dedi Altın Kedi. “Bastığınız yere dikkat edin. Su her şeyi kayganlaştırıyor.”

Kayalara tırmanıp şelaleye mümkün olduğunca yaklaştılar.

Lale akan suyun gürültüsünün arasından, “Sırlıklam olacağız!” diye bağırdı. “Moli çok korkmuş olmalı.” Ellerini ağzına götürüp “Moli!” diye seslendi.

Ceren de “Moli Titrekkuyruk!” diye bağırdı arkasından.

Altın Kedi kayadan kayaya atlıyor, endişeyle “Nerede olabilir?” diye söyleniyordu. “Küçük Moli’yi görmemiz zor olacak.”

Birden “Bakın!” diye haykırdı Lale. “Şelalenin



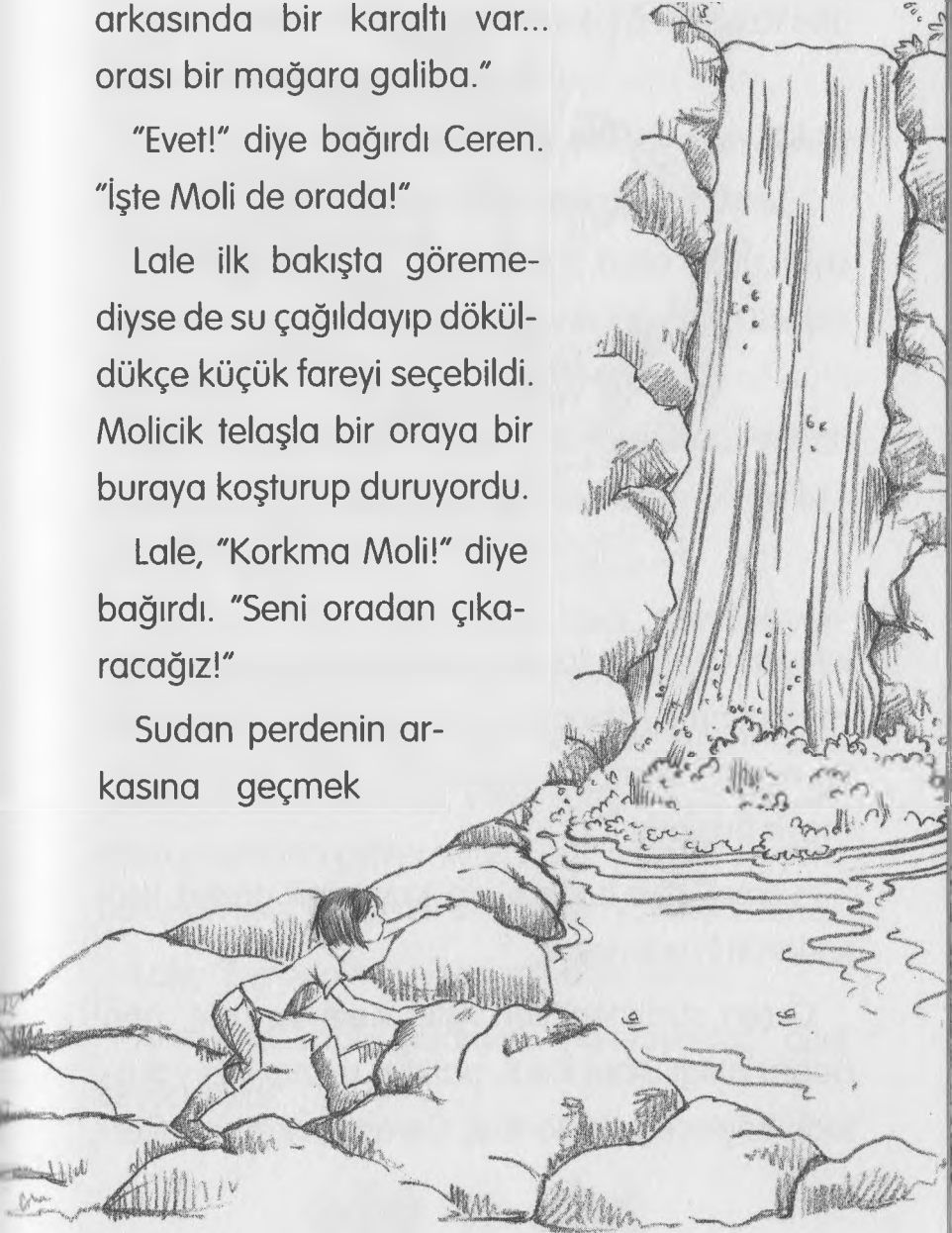
arkasında bir karaltı var...  
orası bir mağara galiba."

"Evet!" diye bağırdı Ceren.  
"İşte Moli de orada!"

Lale ilk bakışta göreme-  
diyse de su çağıldayıp dökül-  
dükçe küçük fareyi seçebildi.  
Molicik telaşla bir oraya bir  
buraya koşturup duruyordu.

Lale, "Korkma Moli!" diye  
bağırdı. "Seni oradan çıkar-  
racağız!"

Sudan perdenin ar-  
kasına geçmek





isteyen Ceren, Őelalenin kenarındaki sivri kayalara tırmanmaya baŐladı. Ama aniden kayıp dűŐtü ve hemen altındaki kűpürműŐ gűle dođru kaymaya baŐladı!

“Ceren!” diye bađırdı Lale. Koyu renk gűzleri, korkudan iri iri ačılmıŐtı.

Ceren sűrűklenirken Altın Kedi ve Lale, ona dođru atıldı. Altın Kedi, patisini uzatıp kızı yakaladı. Bűylece Lale ile ikisi, Ceren’i yukarı çektiler.





Nefes nefese kalan Ceren, onlara teşekkür etti. Kalbi korkudan küt küt atıyordu.

Lale, "Moli'nin yanına gitmeyi bir de ben deneyim," dedi ama Altın Kedi onu durdurdu.

"Bu çok tehlikeli," diyen kedi, hızla akan suyu işaret etti. "Eğer içine düşersen seni sürükleyip götürür."

Lale, ağlamaklı bir sesle "O zaman ne yapacağız?" dedi. "Moli'yi ancak akıntının hızını keserek kurtarabiliriz."

"Buldum!" diye bağırdı Altın Kedi. "Kimden yardım isteyebileceğimizi biliyorum. Gelin!"

"Merak etme Moli, seni kurtaracağız!" diye seslenen Ceren ile Lale, yukarı doğru ilerleyen kedinin peşinden gittiler. Altın Kedi, dışında su çarkı bulunan küçük, sarı bir kulübenin yanında durdu.

Lale, "Burada kim yaşıyor?" diye sordu.

Altın Kedi kapıyı çalarken, "Paletayaklar," diye cevap verdi.





Bir süre sonra kapı açıldı ve bir kunduz ailesi, aceleyle dışarı çıktı. Ayaklarında çizmeler vardı. Yanlarında da kilim ve katlanan sandalyelerle kocaman bir piknik sepeti taşıyorlardı.



"Altın Kedi!" diye bağırdı kunduzlar. "Ne hoş bir sürpriz!"

"Bu Bayan Paletayak," dedi Altın Kedi, "bunlar çocukları Bobi ile Bibi, bunlar da Büyükanne ve Büyükbaba Paletayak."

"Ve siz de Ceren ile Lale olmalısınız!" dedi







Bayan Paletayak. "Hakkınızda çok şey duyduk, değil mi çocuklar?"

Bobi ile Bibi, heyecanla zıplayıp "Siz Grizelda'yı yendiniz!" diye atıldılar.

"Sakin olun çocuklar," dedi Bayan Paletayak. "Altın Kedi, biz de festivale gidiyorduk. Siz gelmeyecek misiniz?"

Altın Kedi, onlara çabucak Moli'nin başına gelenleri anlattı. "Yardıma ihtiyacımız var Bay Paletayak. Akıntıyı kesmek için bir engel yapabilirsiniz onu kurtarabiliriz."

Yetişkin kunduzlar ellerindekileri bıraktılar. Bay Paletayak, "Yardıma hazırız Altın Kedi," dedi. "Titrekuyruk ailesi, bizim eski dostlarımızdır."

Bayan Paletayak, "Ufaklıklar da bize yardım edebilir, değil mi çocuklar?" diye ekledi.

"Yaşasın!" diye bağırdı Bobi ile Bibi.

Bayan Paletayak, sular engeli aştığında kulübelerine zarar gelmemesi için yüksek bir yer seçti. Lale ile Ceren aşağı koşup şelalenin gürültüsünün





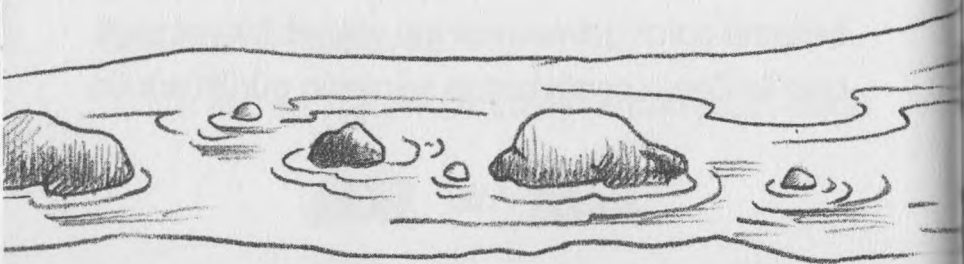
arasında Moli'ye planlarını anlattılar. Küçük fare, onları anladığını göstermek için başını salladı.

"Seni hemen kurtaracağız!" diye bağırdı Ceren. "Söz veriyoruz!"

Kızlarla Altın Kedi, kunduz ailesinin kuracakları engel için dal, taş ve kuru dal toplamasına yardım etti. Büyükanneyle büyükbaba, dalların bir arada durması için aralarını çamurla dolduruyordu.

Ceren, "Bu engel akıntıyı nasıl kesecek, Altın Kedi?" diye sordu. Bir yandan da giderek büyüyen yığına kuru dallar atıyordu.

Altın Kedi, "Su, şelaleden akmak yerine kuru lan engelin arkasında birikecek," diye açıkladı. "Kalın dallar ön tarafı destekleyecek."





Kısa sürede engel akıntıyı neredeyse tamamen kesmiş ve hemen arkasında bir gölet oluşmuştu.

Bay Paletayak, "Kızlar, lütfen gidip şelaleyi kontrol edin," diye seslendi. "Akıntı yavaşlamış olmalı."

Lale ile Ceren, şelaleye doğru koştular. Az önce hızla akan su, gerçekten de yavaşlamıştı.

Ceren heyecanla zıplayarak "Engel işe yaradı!" diye bağırdı.

Lale de ona eşlik etti. "Artık Moli'yi kurtarabiliriz!"







## Yedinci Bölüm

# Pırıltılı Şelale Planı

Lale ile Ceren, az önce sudan bir perde olan Yamaca tırmandı. Lale, "Moli!" diye seslendi.

Küçük fare, mağaranın içinde titriyordu. Kızlar, ona doğru giden kayalara tırmandılar. Akıntıya karşı mücadele etmek zorunda olmadıklarından şimdi dengelerini daha rahat koruyorlardı.

Ceren onu kucağına alırken Moli neşeyle "Beni ku-ku-kurtardınız!" dedi, dişleri soğuktan birbirine çarpıyordu.





Lale onun küçük, pembe kulaklarını okşarken "Artık güvendesin," diye mırıldandı.

Kızlar, Altın Kedi ile Paletayak ailesinin tezahürat yaptığı kuru alana geri döndüler.

Altın Kedi eşarbını çıkarırken, "Al, Moli'yi buna sar," dedi Lale'ye.

Lale, minik Moli'yi eşarpla sarmaladıktan sonra göğsüne yasladı. Küçük farenin titremesi, ısındıkça geçiyordu.

Ceren, nehrin kıyısında Moli'nin fındık cipsiyle dolu çantasını görüp aldı.

Minik fare, "Islanmasın diye onu orada bırakmıştım," diye açıkladı. "Alın lütfen. Beni kurtardığınız için size ancak böyle teşekkür edebilirim."

Moli güvende olduğu için herkes mutluydu. Ama Lale, onun bıyıklarını sarkittiğini fark ederek "Ne oldu?" diye sordu.





Minik fare içini çekip "O tüylü yaratıklara Pırlıtlı Şelale'den su getirerek yardım etmeye çalışıyordum," dedi. "Çalikuşu Ceni Kısatü'yü gördüm, beni buraya gagasında getirdi. Ama o gittikten sonra şelalenin arkasında kalakaldım. Yaratıklar susuzluktan ölmüş olmalı."

"Moli," dedi Altın Kedi, "o tüylü yaratıklar Boggitler ve sana hain bir tuzak kurmuşlar."

Moli gözlerini minicik patileriyle örterek "Ah, olamaz!" diye ciyaktı.

Lale "Üzülme," dedi yavaşça, "bunu bir daha yapmalarına izin vermeyeceğiz."

Altın Kedi, "Boggitler tüm yiyecekleri mahvetmeden önce Hazine Ağacı'na dönsek iyi olur," dedi.

Ceren, dalgın dalgın şelaleye doğru bakıyordu. "Boggitler kirli olmayı ve pis kokmayı seviyorlar," dedi usulca. "Belki de engelin arkasında biriken tüm o suyu kullanıp onları tertemiz yapabiliriz. Böylece onlar da Hazine Ağacı ile uğraşmaktan vazgeçerler."





"İyi fikir, Ceren!" dedi Lale. "Peki Boggitleri Pırlı tılı Şelale'ye nasıl getireceğiz?"

Herkes düşündü. Birden Altın Kedi kıkırdama ya başladı. "Benim bir planım var. Onlara bir mesaj yollayacağız!"

"Ama nasıl?" diye sordu Lale.

"Çok kolay," dedi Altın Kedi. "Yalnızca kanatlı bir hayvana ihtiyacımız var."



Kedi, patisiyle yere bir kelebek çizdi ve kanat çırpıyormuş gibi yaptı. Anında mor bir kelebek nehir kenarından fırlayıp yakınındaki bir çiçeğe kondu.

Kelebek çın çın öten, incecik bir sesle "Merhaba!" dedi.







Ceren ile Lale heyecanla titredi. Kelebek konuşuyordu!

“Bu, Mor Benek,” dedi Altın Kedi. “O ve arkadaşları tüm hayvanlara mesaj taşır. Mor Benek, Boggitlerin olduğu yere uçacak kadar cesur musun?”

Kelebeğin kanatları solup sarktı. “Eğer bu, onların Hazine Ağacı’na zarar vermesini önleyecekse cesur olurum.”

Ceren gülümsedi. “Teşekkür ederim Mor Benek. Onlara nasıl bir mesaj yollamamız gerektiğini biliyorum...”





Cebinden çizim defterini çıkarıp açtı ve yazmaya başladı.

Lale, kızın omzunun üzerinden ne yazdığına bakıyordu. "Sevgili Boggitler," diye okudu. "Hazine Ağacı'nı mahvettiniz, aferin size. Ağaç gerçekten de korkunç görünüyor. Şimdi Pırıltılı Şelale'ye gidin ve suya bolca çamurla çöp atın. Su iğrenç derecede temiz. Grizelda."

Herkes güldü.

"İşte kandırmaca diye buna denir," dedi Altın Kedi. Kâğıdı rulo yapıp kelebeğe uzattı. Böylece Mor Benek uzun, kıvrık burnuyla notu tutabildi.

Kızlar uçarak uzaklaşan kelebeğin ardından, "İyi şanslar Mor Benek!" diye bağırdı.





Lale, Paletayaklara döndü. "Boggitler buraya geldiğinde engeli kaldırabilir misiniz?"

Pençelerini ovuşturan Bayan Paletayak, "Boggitlere ders vermenize yardım etmek bizim için bir zevktir, değil mi millet?" diye sordu ailesine. "Hadi bakalım, engelin etrafındaki yerlerinizi alın ve kimseye görünmeyin."

Bay Paletayak da "Siz işaret verene kadar kırmıdamayacağız!" dedi kızlara.

Kunduzlar, hızla engelin arkasındaki yerlerini aldılar. Bu arada Lale, Ceren ve Altın Kedi, Pırlıtlı Şelale'nin tepesindeki çimlere uzandı. Moli de yanlarında oturuyor, Boggitleri beklerken fındıklı cipslerini onlarla paylaşıyordu.





Boggitlerin yeri dövüp ezen kaba ayak seslerini ve boğuk hırıltılarını duyduklarında hepsi donakaldı.

“Mor Benek’in mesajını almışlar,” dedi Altın Kedi.

Boggitler, ormandan çıkınca durup etrafa bakarak kirli kafalarını kaşıdılar.

“Su gitmiş,” dedi Pongo. “Su nerede?”

Rik “Boggitler bulur,” diye homurdandı.

Dört tüylü yaratık, kayalara doğru adım attı.

“Şimdi!” diye bağırdı Lale ile Ceren.





Sekizinci Bölüm

## Boggitler Banyo Yapıyor

**B**ay Paletayak, başparmağını kızlara doğru kaldırdı. Sonra kunduzlar, engeli tutan kuru dalları hep birlikte aşağı doğru yuvarladılar.

*Foooooş!*

Ceren ile Lale, olanları şaşkınlıkla izledi. Su, çığlık çığığa bağırarak Boggitlerin üzerinden sel gibi akıyordu. Moli'nin bıyıkları da heyecanla titredi.

Boggitler bağıra çağıra sudan kurtulmaya





çalışırken nefes nefese kaldılar. Telaşla kuru bir yer ararken sendelediler, kaygan kayaların üstünden kaydılar ve boğuluyormuş gibi sesler çıkardılar.



Ama kuru yere ulaştıklarında, onları başka bir sürpriz bekliyordu.

Temizlenmişlerdi! Tüm o çamur ve kir akıp gitmiş, rengârenk tüyleri ışıltılı olmuştu.

Sınıf titreyerek, "Boggitler ıslandı," dedi. "Güzelim çamur gitti. Boggitler üşüyor."

"Uff!" diye homurdandı Pongo. "Boggitler yeniden çamurlanmalı."





Vifi, sızlana sızlana giysilerindeki suyu sıkarken "Vifi'nin üstü temiz ve ıslak," dedi. Sonra öne doğru eğilerek ürkütücü bir çığlık attı. "Vifi'nin pantolonu temiz!"

Rik, ağaçlara doğru gidip "Koşun!" diye kükredi. "Boggitler Grizelda'nın kulesine dönüp çamur havuzuna girmeli!"

Diğerleri de onun peşinden ormana doğru koştu.

Ceren, Lale ve hayvan dostları, "Yaşasın!" diye bağırды. Moli Titrekkuyruk da ciyaklayarak minik patilerini çırpты.

Kıkırdayan Altın Kedi, "Boggitler yeniden kirlenmekle o kadar meşgul olacaklar ki Hazine Ağacı'nı tamamen unutacaklar," dedi. "Neden oldukları kargaşayı nasıl düzelteceğimizi biliyorum galiba..."





Kısa süre sonra tüm hayvanlar, festivalin Günışığı Çimenliği'nden Hazine Ağacı'nın bulunduğu yere taşınmasına yardım ediyorlardı. Bay Tüylükuyruk ve diğer hayvanlar Boggitlerin ağaçlardan koparıp attığı tüm o meyve parçalarını ve fındıkları görünce çok üzüldüler.

"Üzülmeysin," dedi Altın Kedi. "Hâlâ herkese yetecek kadar yiyecek var. Üstelik tüm meyveler ve yemişler yeniden yetişecek."

Herkes neşeye bağırırken Altın Kedi, planını açıkladı.

"Bütün oyunları değiştirebiliriz. Böylece hem ortalık temizlenmiş olur hem de eğleniriz," diye anlattı hayvanlara.

"Buldum!" dedi Ceren. "Boggitlerin etrafa attığı yemişlerle bowling oynayabiliriz. Beş hindistan cevizini yan yana dizer, sert bir topa devirmeye çalışırız."

"Ve en çok ezilmiş meyve toplayanın kazandığı bir oyun da oynayabiliriz," dedi Lale de.







Bay Tüylükuyruk ile diğer hayvanlar birbirlerine bakıp gülümsedi. Hep bir ağızdan, "Harika!" dediler.

Bay Zekitüy tek camlı gözlüğünü düzeltirken, "Bana biraz tozutmuş sebze –yani bozulmuş meyve– verin," dedi. "Bir fikrim var..."

Kısa sürede herkes eğlenmeye başladı. Ceren ile Lale, Başak Dikenlisirt'in etrafta top gibi yuvarlanıp elmaları dikenleriyle topladığı ezilmiş meyve toplama yarışmasıyla ilgileniyorlardı. Moli ile dokuz kardeşi, Bay Zekitüy'ün baloncuk üfleme makinesinden çıkan baloncukların arasında neşeye ciyaklayıp dans ediyorlardı. Bay Zekitüy rengârenk baloncuklar yapmak için ezilmiş meyveleri kullanıyordu. Üstelik patladıkları zaman etrafa çok güzel bir koku yayılıyordu!

"Bay Tüylükuyruk'a sallanan elma oyunu için gereken elmaları getirmeyi başaramadım," dedi Moli, "ama bu çok daha eğlenceli!"

Güneş batarken tüm ezilmiş meyve ve yemişler toplanmıştı.







Bay Tüylükuyruk, kızlarla Altın Kedi'ye, "Teşekkürler," derken, kuyruğunu keyifle şaklatıyordu. "Eğer siz olmasaydınız ağaçta hiçbir şey kalmayacaktı."

Bay ve Bayan Titrekkuyruk kızlara sarıldı. Bay Titrekkuyruk, "Moli'yi kurtardığınız için bir kez daha teşekkür ederiz," dedi.

Lale ve Ceren, Moli ile diğer dostlarına, "Hoşça kalın!" dediler. Sonra Altın Kedi, onları kendi dünyalarına dönebilmeleri için, ormanın ortasındaki sihirli ağaca geri götürdü. Patisiyle dokunur dokunmaz ağacın gövdesinde bir kapı belirdi.

Altın renkli kedi, "Bugün size bahsettiğim gibi eğlenceli geçmedi, üzgünüm," dedi. "Ama





buraya gelip Grizelda'yı durdurmanıza çok sevindim!"

"Biz de!" dedi Lale. "Sence Grizelda hayvanları ormandan atmayı tekrar deneyecek mi?"

"Deneyeceğinden eminim," dedi Altın Kedi. "Ve o geri geldiğinde sizi bulacağım. Yardıma ihtiyacımız olacak."

Ceren ve Lale, kediye sarıldı.

"Yakında görüşürüz," dedi Ceren.

Altın Kedi, "Söz konusu Grizelda ise çok beklemeniz gerekmeyecek!" dedi.

Sonra kızlar, altın renkli ışıkla parıldaayan kapıya doğru adım attılar. Az sonra kendilerini yeniden Pırıltı Ovası'nda buldular.

Lale gözlerini ovuştururken, "Vay canına!" dedi. "Bu olağanüstü bir maceraydı. Moli'yi bulabildiğimiz için çok mutluyum."

Ceren gülümseyerek, "Hazine Ağacı'nı kurtardığımız için de," diye ekledi.





Nehrin ortasındaki taşlara basarak karşıya geçtiler. "Hadi, sizin eve gidip küçük fareye bakalım," dedi Lale.

Ancak Bay Yıldız'a kapana bakıp bakmadığını sorduklarında adam şaşırıldı. "Tabii ki hayır," dedi. "Siz gideli daha on dakika oldu."

Lale ile Ceren gülümsedi. Dostluk Ormanı'ndayken zamanın durduğunu unutmuşlardı!

"Ben gidip ona bir göz atacağım," dedi Ceren.

Dolabın içine bakıp "Lale!" diye fısıldadı. "Kapanın küçük kapağı kapanmış."

"Fare, içinde olmalı," dedi Lale.





Ceren kapanı eline aldı. İçinde bir şeylerin kı-  
mıldadığını duyabiliyordu. "Hadi gidip onu ser-  
best bırakalım," dedi.

Kapanı dikkatle bahçenin sonundaki ağaçla-  
ra kadar taşıdı ve yere bıraktı. Sonra Lale, küçük  
kapağı açtı.

Birkaç dakika sonra, kapıda minicik bir burun  
göründü ve küçük kahverengi fare, yavaş yavaş  
dışarı çıktı. Ardından, yakındaki bir fındık ağacına  
doğru koşarak yere düşmüş bir yemişi kemirmeye  
başladı.

Lale ile Ceren güldü.

"Fındık, en sevdiği atıştırma olmalı," dedi Ce-  
ren. "Tıpkı Moli Titrekkuyruk gibi!"

Lale kahkaha attı. "Dostluk Ormanı'nı tekrar zi-  
yaret etmek için sabırsızlanıyorum!"







# Eğlenceli Bulmaca!



Aşağıdaki balonlarda yazılı harfleri düzenleyip hangi karakterlerin adları olduğunu çözebilir misin?

ALEL ZANİRAH

İBOB TAKEPAYAL

RENEC ZIYDİL

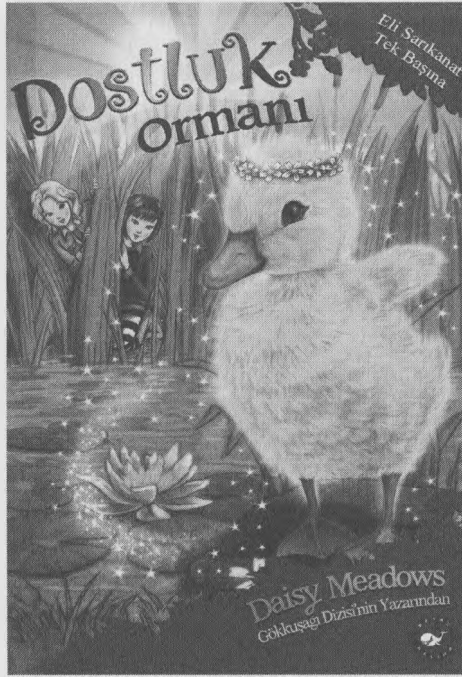
ILTAN EDİK

LOMİ  
KİTRETRUYKUK



YANITLAR  
MOLL TİREKKUYRUK  
Alın Kedi  
CEREN YILDIZ  
BOBİ PALETAYAK  
LALE HAZİRAN





### **Dostluk Ormanı - 3**

Grizelda, hâlâ Dostluk Ormanı'nı ele geçirmeye çalışıyor.

Boggitler, bu kez de nehri zehirlemeye kalkışıyor!

Lale ile Ceren onları durdurabilecek mi?

**Eli Sarkanat Tek Başına**